

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317010081
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5317010081.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Evy Kyselovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2020 odvolanie obžalovaného K. G. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/26/2017-260 zo dňa 2.10.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/26/2017-260 z 2.10.2019 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného K. G., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom W. - U T. V. XXX/XX,

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31.7.2019, § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného K. G. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému K. G. ukladá aj s ú h r n n ý trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. r u š í vo výroku o treste:

- trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/143/2018 zo dňa 28.11.2018, právoplatný dňa 1.2.2019, ktorým bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky, za súčasného zrušenia vo výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/20/2017 zo dňa 29.12.2017 a trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/33/2016 zo dňa 4.11.2016,
- trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2017 zo dňa 29.12.2017, právoplatný dňa 1.10.2018, ktorým bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky, za súčasného zrušenia vo výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/33/2016 zo dňa 4.11.2016,
- trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2016 zo dňa 8.11.2016, právoplatný dňa 13.2.2017, ktorým bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia

podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a iné a bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. OT/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatným dňa 1.4.2016,

- trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/33/2016 zo dňa 4.11.2016, právoplatným dňa 25.9.2017, ktorým bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia vo výroku o vine a výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp. zn. OT/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatným dňa 1.4.2016,

- trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. OT/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatným dňa 1.4.2016, ktorým bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/26/2017 zo dňa 2.10.2019 bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 4.1.2016 okolo 22.20 hod. v meste Třinec, okres Frýdek - Mýstek v Českej republike viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Mondeo, ev. č. CA 716 BF po ulici Lidická, ďalej po ulici Frydecká a následne na ulici Kaštanová bol zastavený hliadkou Špeciálnej poriadkovej jednotky Krajského riaditeľstva polície Moravskosliezského kraja, Polície Českej republiky, podrobil sa testu Drug Wipe 5 s pozitívnym výsledkom na amfetamín, po čom sa podrobil odberu krvi a následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že vozidlo viedol pod vplyvom 192 ng/ml metamfetamínu a 18 ng/ml amfetamínu.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., 42 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnášť) mesiacov, na výkon ktorého bol za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému bol súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky. Z dôvodu uloženia súhrnného trestu bol postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. OT/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatný dňa 1.4.2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2016 zo dňa 8.11.2016, právoplatný dňa 13.2.2017, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. OT/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatným dňa 1.4.2016. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný K. G. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 16.10.2019, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 16.10.2019, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Podané odvolanie zdôvodnil nasledovne:

Napadnutý rozsudok, pokiaľ ide o uznanie jeho viny za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., nepovažuje za zákonný. Podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní mal súd postupovať podľa § 280 ods. 2 Tr. por., teda vec postúpiť inému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok.

Tiež zastáva názor, že postupom okresného súdu boli porušené ustanovenia Trestného zákona o ukladaní súhrnného trestu.

Sú tu dané dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku odvolacím súdom z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. (pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby),

podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. (súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie), z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. (vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy), z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. (napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona), z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. (uložený trest je neprimeraný).

Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný podané odvolanie doplnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 12.12.2019, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 12.12.2019 s poukazom na nasledovné:

Zastáva názor, že v jeho prípade nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonával inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

V tejto súvislosti poukazuje na to, že z medicínskeho hľadiska, akceptovaného trestno - právnou praxou, je schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo zásadným spôsobom ovplyvnená, ak hladina alkoholu v jeho krvi dosiahne jedno promile alkoholu v krvi. V prípade ovplyvnenia inou návykovou látkou ako je alkohol, je však potrebné individuálne objasniť a dokazovať stupeň ovplyvnenia páchatel'a ich použitím. Ustanovenie § 289 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje trestnú zodpovednosť stavom, ktorý vylučuje spôsobilosť k výkonu zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorých by mohol byť ohrozený život alebo zdravie ľudí alebo spôsobená značná škoda na majetku. Na taký stav možno usudzovať predovšetkým z množstva (hladiny) návykovej látky v organizme páchatel'a, druhu a množstva požitých návykových látok, zo spôsobu a doby ich požitia, z konania a celkového správania sa páchatel'a v čase skutku a po jeho spáchaní a pod.

Ak prekročí u vodiča motorového vozidla hladina alkoholu v sére 1 promile, býva vodič trestne stíhaný pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. U nealkoholových návykových látok sa však musia posudzovať podobné hranice ako u alkoholu, teda hranica:

- pod ktorú sa vodič nepovažuje za ovplyvneného (u alkoholu 0,2 g/kg),
- nad ktorú je vylúčená spôsobilosť k vedeniu motorového vozidla, teda ide o trestný čin (u alkoholu 1 g/kg).

Medzi týmito hranicami ide o priestupok (hladina znižujúca spôsobilosť k vedeniu motorových vozidiel). Poukazuje na Nariadenie vlády ČR č. 41/2014 Sb. o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče, se řidič považuje za ovplyvneného takovou návykovou látkou.

Poukazuje na to, že skutok spáchal na území Českej republiky.

Tiež poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 12.5.2010, č.k. 8Tdo 449/2020, podľa ktorého stav vylučujúci spôsobilosť je treba zisťovať a dokazovať. Na naplnenie znakov tohto trestného činu sa nevyžaduje, aby páchatel' nebol celkom schopný vozidlo ovládať napr. tým, že upadá do bezvedomia alebo pokiaľ nie je schopný komunikácie, ale postačí také ovplyvnenie fyzických a psychických schopností návykovou látkou, kedy je vylúčená spôsobilosť vykonávať činnosť... V takom prípade sa konanie nezaobíde bez prirátania znalca z odboru toxikológie, ktorý by podľa zistených hodnôt posúdil, aké množstvo predmetnej omamnej látky mal obvinený v dobe vedenia motorového vozidla v tele. Na základe tohto poznatku potom znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, podľa zisteného množstva, prípadne jeho koncentrácie, času, počas ktorého mal páchatel' predmetnú látku v tele, reakcií, ktoré boli inými dôkazmi zistené, ktorými sa konanie obvineného prejavovalo atď., určí, v akej miere bol obvinený v dobe jazdy zisteným druhom a množstvom návykovej látky ovplyvnený. Nie je možné vylúčiť, aby znalec vzhľadom na toto zistenie vzťahujúce sa na niektoré z návykových látok, okrem alkoholu vymedzil, s akým množstvom alkoholu je možné predmetné zistené množstvo a charakter návykovej látky v tele páchatel'a porovnať.

Nevyhnutné bude tiež porovnať takto znalcom určené množstvo zistenej látky vo vzťahu k hodnote 1 promile alkoholu v krvi priemerného občana.

Poukazuje tiež na to, že ani hladina 1 promile alkoholu nie je daná žiadnym právnym predpisom a v súdnej praxi by mala byť taktiež určená podobná hranica u nealkoholických látok.

U najčastejšie zachytených drog metamfetamínu a amfetamínu je takéto porovnanie možné. Jeden z najširších, najnovších a najpublikovanejších zoznamov je možné nájsť v publikácii Schulz M., Schmoltdt A. Therapeutic and toxic blood concentrations of more than 800 drugs and other xenobiotics Pharmazie 58:7, 2003, kde hranica medzi „terapeutickou“ a toxickou hladinou tvorí u alkoholu 1 g/kg, u met/

amfetamínu 200 ng/ml, u THC 10 ng/ml, u morfinu 100 ng/ml, u metadonu 200 ng/ml, u kokainu 500 ng/ml, u alprazolamu 100 ng/ml, u zolpidemu 500 ng/ml atď.

Pokiaľ ide o hodnotenie hladiny met/amfetamínu v sére pri vedení motorových vozidiel, je hladina menšia ako 25 ng/ml bez vplyvu na vodičské schopnosti, hladina 25-200 ng/ml znamená negatívne ovplyvnenie vodičských schopností, nie však úplnú neschopnosť bezpečne viesť motorové vozidlo a hladina viac ako 200 ng/ml predstavuje podstatné negatívne ovplyvnenie vodičských schopností tzv. stav vylučujúci spôsobilosť vedenia vozidla analogicky s 1 promile alkoholu.

Vo vzorke krvi, ktorá mu bola odobratá po tom, ako bol zastavený hliadkou polície, mu bola zistená hladina 192 ng/ml metamfetamínu a 18 ng/ml amfetamínu.

Tak, ako bola súdnou praxou stanovená hladina alkoholu v krvi 1 promile, po dosiahnutí ktorej sa vodič dostane do stavu, ktorý vylučuje spôsobilosť viesť vozidlo, musí byť súdnou praxou stanovená aj hladina omamnej a psychotropnej látky, prípadnej ostatnej látky, po dosiahnutí ktorej vodič je v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť vozidlo. Na území Slovenskej republiky, podľa jeho informácií, však takáto hladina u iných omamných, psychotropných a ostatných látkach súdnou praxou určená nie je. Preto v každom jednotlivom prípade musí byť vykonané dokazovanie na preukázanie stavu vylučujúceho spôsobilosť viesť vozidlo v prípade požitia omamnej a psychotropnej alebo ostatnej látky vodičom motorového vozidla. V jeho prípade však nebolo vykonané také dokazovanie, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností viedlo k záveru, že spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Podobne ako u alkoholu, aj u omamných a psychotropných látok a ostatných látok, musí byť stanovená hranica, do ktorej je vplyv týchto látok bez vplyvu na vodičské schopnosti, hranica, pri dosiahnutí ktorej dochádza k negatívne ovplyvneniu vodičských schopností, nie však k úplnej neschopnosti bezpečne viesť motorové vozidlo, čo má za následok postih v rámci priestupkového konania a hranica, pri dosiahnutí ktorej dôjde k podstatnému negatívne ovplyvneniu vodičských schopností, čo znamená stav vylučujúci spôsobilosť viesť vozidlo, teda hranica analogická s hladinou 1 promile alkoholu.

Nemôže preto, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, obstať názor vyslovený znalkyňou MUDr. Dagmar Štrocholcovou v znaleckom posudku č. 5/2019, že zistené množstvo návykovej látky v jeho tele, v čase spáchania skutku, zo psychiatrického hľadiska vylučoval jeho spôsobilosť bezpečne viesť motorové vozidlo. Znalkyňa však dostatočným spôsobom tento svoj názor nevysvetlila a nepodložila ho konkrétnymi argumentmi.

Nemožno taktiež súhlasiť s tým, čo v znaleckom posudku č. 38/2017 uviedol znalec MUDr. Andrej Hajtman, PhD., že dňa 4.1.2016 v čase okolo 22.18 hod. bol v stave vylučujúcom spôsobilosť k vedeniu motorového vozidla. Znalec bližšie nevysvetlil, ako dospel k takému záveru.

Poukazuje na to, že v spise sa nachádza ako listinný dôkaz protokol o lekárskom a toxikologickom vyšetrení osoby pri podozrení z ovplyvnenia návykovou látkou zo dňa 5.1.2016. Lekár vykonávajúci vyšetrenie konštatoval, že má vedomie jasné, správanie zdvorilé, náladu normálnu, reč normálnu, zornice stredné, chôdzu istú, chôdzu po čiare rovno, pokus prst - nos správne, Romberg III. istý a trasenie prstov, viečok a rúk negatívne. Aj z výpovede svedka G. V. na hlavnom pojednávaní dňa 29.11.2017 vyplýva, že vozidlo viedol podľa predpisov, neohrozoval účastníkov cestnej premávky, rešpektoval dopravné značky a značenie a polícia ho zastavila len z toho dôvodu, že pri vychádzaní z kruhového objazdu nesignalizoval zmenu smeru jazdy, čo však bolo len z toho dôvodu, že mu na poslednú chvíľu v kruhovom objazde povedal, kde má z neho vyjsť.

Ak je vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti nezákonný výrok o vine, potom sú dôvody aj na zrušenie výroku o treste.

V súvislosti s uložením trestu v tejto veci poukazuje na ustanovenie § 44 Tr. zák. podľa ktorého, súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Ohľadne ukladania trestu dáva do pozornosti, že skutok, pre ktorý je trestne stíhaný, podľa obžaloby spáchal dňa 4.1.2016. Za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok.

Pred dňom vyhlásenia napadnutého rozsudku dňa 2.10.2019 bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/143/2018 z 28.11.2018, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, ktorý vykonáva, pričom súd prvého stupňa zrušoval výroky o treste, ktoré mu boli uložené rozhodnutiami Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2017 z 29.12.2017 a sp.zn. 2T/33/2016 zo 4.11.2016.

Zastáva názor, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku boli splnené zákonné dôvody na postup podľa § 44 Tr. zák., teda na upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko tresty uložené trestnými rozkazmi po 4.1.2016 možno považovať na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočné.

Záverom žiada, aby odvolací krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný K. G. podané odvolanie zdôvodnil aj sám písomným podaním zo dňa 16.12.2019.

Odvoláva sa tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste a tiež proti celému priebehu konania. Uložený súhrnný trest považuje za neprímeraný, bezúčelný, nespravodlivý a nezákonný. Sudkyňa nemala aktuálny odpis z registra trestov, lebo ak by bola mala odpis z registra trestov aktuálny, bola by dospela k záveru, že trest, ktorý chce uložiť, je úplne bezúčelný, nezmyselný.

Tiež namieťa, že aj keď v rámci výroku o treste sudkyňa uvádza, že sa rušia všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, vo výroku o treste chýba zrušenie ďalších troch odsúdení, a to trestnými rozkazmi vydanými v konaní pred Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 2T/33/2016, 1T/20/2017 (nie 1T/20/2016) a 1T/143/2018. Ďalej uvádza, že ak by sa sudkyňa vysporiadala s týmito ďalšími odsúdeniami, dospela by k záveru, že trest v jeho prípade nemá žiadny zmysel, je neúčelný, nakoľko začal vykonávať trest odňatia slobody uložený mu v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1T/20/2017 vo výmere 18 mesiacov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol v rámci súhrnného trestu navýšený o 6 mesiacov (teda celkovo vykonával trest odňatia slobody vo výmere 2 roky). Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti vodiča na 2 roky. Teda takýto uložený a vykonávaný trest odňatia slobody je postačujúci na jeho nápravu. Prípadne navrhuje postúpenie veci na priestupkové konanie, ako to uvádzal v odôvodnení odvolania obhajca.

Nezabezpečenie aktuálneho odpisu z registra trestov sudkyňou malo tiež za následok, že sudkyňa v rámci uloženého súhrnného trestu zrušila dve jeho predchádzajúce odsúdenia, ktoré v tom čase už boli zrušené v rámci odsúdenia v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/20/2017.

Nepopiera, že bol užívateľom drog, ani to, že v krvi mu boli nájdené drogy. Popiera však to, že by bol drogu užil pred jazdou na motorovom vozidle. Už si presne nespomína, kedy drogu naposledy užil, vie však uviesť, že to nebolo pred jazdou. Pokiaľ sa ohľadne tejto skutočnosti v jeho výpovediach objavili rozpory, bolo to spôsobené jeho výsluchom so značným časovým odstupom od skutku.

Skutok ľutuje, avšak má za to, že nie je potrebné takto neprímerane ho trestať. Ku skutku došlo jeho neúmyselným konaním. Poukazuje tiež na odôvodnenie jeho odvolania obhajcom.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný K. G.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným K. G. je čiastočne dôvodné, a to len vo vzťahu k výroku o treste napadnutého rozsudku, a to čiastočne aj z dôvodov, na ktoré poukazoval v odvolaní obžalovaný.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného K. G. a akými právnymi úvahami

sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného K. G. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný K. G. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný K. G. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný K. G. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietať a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného K. G., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný K. G. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný K. G. spáchal žalovaný skutok prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný K. G. spáchal žalovaný skutok prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaný K. G. ani v rámci podaného odvolania nespochybňuje, že v dobe skutku viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom metamfetamínu v množstve 192 ng/ml a amfetamínu v množstve 18 ng/ml, ako uvedené bolo zistené toxikologickým vyšetrením vzorky krvi odobratej obžalovanému K. G. a vyplynulo zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia) MUDr. Andreja Hajtmana, PhD.

Obžalovaný K. G. podané odvolanie totožne s obhajobou v konaní pred okresným súdom zakladá na tom, že i napriek ovplyvneniu návykovými látkami v zistenom množstve, nebola jeho schopnosť viesť motorové vozidlo vylúčená, v dôsledku čoho nemôže byť uznaný vinný z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a skutok by mal byť posúdený len ako priestupok.

S takýmto názorom obžalovaného K. G. sa však nestotožňuje ani krajský súd.

Je pravdou, že na rozdiel od alkoholu, pri iných návykových látkach nie je či už právnou normou alebo súdnou praxou ustálené, pri akom množstve už možno konštatovať vylúčenie spôsobilosti vedenia motorového vozidla. Za tohto stavu je potom potrebné uvedenú otázku riešiť znaleckým dokazovaním individuálne vo vzťahu ku konkrétnemu obžalovanému.

Oboznámením sa s obsahom spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd v danej veci vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre učinenie spoľahlivého záveru ohľadne spôsobilosti obžalovaného viesť motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky v množstve u neho zistenom a rovnako tak správne dospel k záveru, že v prípade ovplyvnenia metamfetamínom v množstve 192 ng/ml a amfetamínom v množstve 18 ng/ml bola u obžalovaného vylúčená spôsobilosť pre vedenie motorového vozidla.

V súvislosti s vyššie prezentovaným záverom krajský súd poukazuje na znalecký posudok MUDr. Andreja Hajtmana, PhD., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia), č. 38/2017 zo dňa 1.2.2017, z ktorého záverov vyplýva, že toxikologickým vyšetrením vzorky krvi obžalovaného K. G. bola zistená prítomnosť metamfetamínu v množstve 192 ng/ml a amfetamínu v množstve 18 ng/ml.

S ohľadom na zistené množstvo týchto návykových látok vo vzorke krvi obžalovaného K. G., ktorá mu bola odobratá bezprostredne po tom, čo bol počas jazdy na osobnom motorovom vozidle zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, bol obžalovaný K. G. v rámci tohto vedeného trestného konania podrobený znaleckému vyšetreniu MUDr. Dagmar Štrocholcovou, znalkyňou z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a na základe vlastného vyšetrenia obžalovaného K. G. znalkyňa dospela k záveru, že obžalovaný bol v čase vedenia motorového vozidla jednoznačne a výrazne ovplyvnený návykovou psychotropnou látkou - metamfetamínom, čo zo psychiatrického hľadiska vylučovalo jeho spôsobilosť bezpečne viesť motorové vozidlo. Zistenú koncentráciu metamfetamínu v krvi obžalovaného je možné pripodobniť k ľahkému až strednému stupňu alkoholovej opitosti (ku koncentrácii alkoholu v krvi presahujúcej jedno promile). V tejto súvislosti sa znalkyňa vyjadrila, že akékoľvek vystupňovanie (zintenzívnenie) aktivity centrálného nervového systému (zvýšenie metabolizmu mozgu so zvýšenou intenzitou psychických procesov) vodiča motorového vozidla, podmienené požitím návykovej psychostimulačnej a excitačnej drogy - metamfetamínu je pre spoľahlivé vedenie motorového vozidla vyslovene nežiaduce. Vodič pod vplyvom metamfetamínu je náchylný v cestnej premávke vytvárať rizikové situácie (tzv. „adrenalinový“, agresívny a rizikový spôsob jazdy so zvýšením sebavedomia, podceňovaním nebezpečenstva, potlačením až vymiznutím prejavov pudu sebazáchovy). Pod vplyvom metamfetamínu môže dôjsť pri poruchách pozornosti k prehliadnutiu alebo vedomému nerešpektovaniu pokynov polície, dopravného značenia, výstražných signálov, atď., -

pozn. krajského súdu - v danom prípade obžalovaný pri výjazde z kruhového objazdu nedal smerovku, čím sa vodič stáva nebezpečným pre seba, aj pre iných účastníkov cestnej premávky. Taktiež pri doznievaní účinku pozitívneho metamfetamínu môže mať jedinec zníženú úroveň bdlosti a pozornosti s predĺžením reakčného času, čo takto ovplyvneného vodiča jednoznačne diskvalifikuje pre bezpečné vedenie motorového vozidla. Ovplyvnenie vodiča metamfetamínom (bez ohľadu na koncentráciu tejto látky v krvi) nie je zlučiteľné s bezpečným vedením akéhokoľvek motorového vozidla. Koncentrácia metamfetamínu v krvi obžalovaného 192 ng/ml viac ako sedemnásobne prekročila koncentráciu tejto látky v krvi obžalovaného, formálne ešte akceptovateľnú pre vedenie motorového vozidla v Českej republike (tzv. cut - off hodnota, 25 ng/ml). Totožne so závermi znaleckého posudku MUDr. Dagmar Štrocholcovej aj MUDr. Andrej Hajtman, PhD., znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia) v rámci ním vypracovaného znaleckého posudku záverom konštatoval, že obžalovaný K. G. nebol schopný viesť motorové vozidlo tak, aby svojim konaním neohrozil seba, či iných účastníkov cestnej premávky, teda bol v stave vylučujúcom spôsobilosť k vedeniu motorového vozidla.

Krajský súd na rozdiel od obžalovaného nemá žiadne pochybnosti o správnosti záverov znaleckých posudkov znalcov MUDr. Dagmar Štrocholcovej a MUDr. Andreja Hajtmana, PhD. Pokiaľ obžalovaný v rámci podaného odvolania závery znalcov spochybňuje, činí tak v podstate vo všeobecnej rovine, bez uvedenia konkrétnych relevantných skutočností zakladajúcich dôvodné pochybnosti o záveroch prezentovaných znalcami. Znalecké posudky vyššie menovaných znalcov sú pre krajský súd presvedčivé, pričom znalci svoje závery v rámci znaleckých posudkov dostatočne podrobne, erudovane a so znalosťou odbornej problematiky zdôvodnili. Znalci znalecké posudky vypracovali po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, znalkyňa MUDr. Dagmar Štrocholcová navyše aj na základe vlastného znaleckého vyšetrenia obžalovaného K. G.. Znalecké posudky tak po formálnej, ako aj po obsahovej stránke zodpovedajú zákonu.

Závery znaleckých posudkov znalcov MUDr. Dagmar Štrocholcovej a MUDr. Andreja Hajtmana, PhD. pritom nie sú spôsobilé relevantným spôsobom spochybniť ani údaje uvádzané o správaní sa obžalovaného K. G. v čase skutku, resp. krátko po skutku MUDr. M., ktorá obžalovaného vyšetřovala a svedkom G. V., ktorý sa viezol vo vozidle spoločne s obžalovaným. Ako vyplynulo z výpovede znalca MUDr. Andreja Hajtmana, PhD. na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, nálezy MUDr. T. M. v Protokole o lekárskom a toxikologickom vyšetrení osoby pri podozrení z ovplyvnenia návykovou látkou zo dňa 5.1.2016 sú orientačné a skôr smerujú na detekciu vplyvu pozitívneho alkoholu a nie vplyvu návykovej látky typu metamfetamínu a amfetamínu. V prípade svedka G. V. sa jedná o osobu laika.

Obžalovaný jeho trestnoprávnou zodpovednosťou za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v rámci podaného odvolania spochybňuje aj s poukazom na údaj zverejnený v publikácii Schultza M., Schmoldta A. Therapeutic and toxic blood concentrations of more than 800 drugs and other xenobiotics Pharmazie 58:7, 2003, v rámci ktorej hranica medzi „terapeutickou“ a toxickou hladinou tvorí u met/amfetamínu 200 ng/ml. K uvedenému krajský súd poznamenáva, že sa jedná o uvedenie určitej zovšeobecňujúcej informácie a jednu zo štúdií k problematike hranice medzi terapeutickou a toxickou hladinou pri jednotlivých návykových látkach. Aktuálne v rámci slovenskej súdnej praxe nie je ustálená žiadna všeobecne prijímaná hodnota množstva ovplyvnenia návykovou látkou metamfetamínom pri vedení motorového vozidla, pri ktorej už ide u osoby vodiča o stav vylučujúci spôsobilosť k vedeniu motorového vozidla. Preto je v každom jednotlivom prípade nutné individuálne znaleckým dokazovaním skúmať, či osoba vodiča bola pri jazde motorovým vozidlom ovplyvnená návykovou látkou do takej miery, že u vodiča možno konštatovať stav vylučujúci spôsobilosť na vedenie motorového vozidla, ako tomu bolo v tomto prípade. K predmetnej štúdii sa znalci MUDr. Andrej Hajtman, PhD. a MUDr. Dagmar Štrocholcová vyjadrili aj na hlavnom pojednávaní, pričom aj naďalej obidvaja znalci zotrvali na záveroch svojich znaleckých posudkov. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že miera ovplyvnenia obžalovaného metamfetamínom v čase vedenia motorového vozidla v množstve 192 ng/ml je len zanedbateľne nižšia ako hodnota 200 ng/ml uvádzaná v publikácii, na ktorú v rámci odvolania poukazuje obžalovaný.

Obžalovaný v rámci odvolania na svoju obhajobu ďalej uvádzal, že návykovú látku nepožil krátko pred jazdou. Pokiaľ sa k dobe požitia návykovej látky v rámci jednotlivých výpovedí vyjadroval rozdielne, uvedené zdôvodnil s poukazom na odstup času medzi jednotlivými výpoveďami. V tejto súvislosti však krajský súd aj s odkazom na výpoveď znalkyne MUDr. Dagmar Štrocholcovej na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom poznamenáva, že v danom prípade nie je podstatným, kedy obžalovaný návykovú

látku pred jazdou požil, ale to, v akej miere bol návykovou látkou v čase vedenia motorového vozidla ovplyvnený. Preto krajský súd nepovažuje za potrebné bližšie sa zaoberať hodnotením jednotlivých výpovedí obžalovaného v časti týkajúcej sa doby požitia návykovej látky obžalovaným pred jazdou motorovým vozidlom.

Obžalovaného nemožno zbaviť trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanú trestnú činnosť ani s poukazom na tvrdenie obžalovaného, že počas jeho jazdy nedošlo k žiadnej nebezpečnej situácii, ktorú by ako vodič motorového vozidla vyvolal. V tejto súvislosti dáva krajský súd obžalovanému do osobitnej pozornosti, že v prípade prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. ide o ohrozovací trestný čin, pričom takéto nebezpečenstvo nehrozí bezprostredne, ale má charakter tzv. vzdialeného nebezpečenstva, ktoré nemusí ani vzniknúť. Ustanovenie § 289 ods. 1 Tr. zák. má preventívnu povahu.

S poukazom na vyššie uvedené, ako aj s odkazom na podrobne uvedené dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu ohľadne otázky viny obžalovaného krajský súd uzatvára, že obžalovaný v dôsledku predchádzajúceho požitia návykovej látky v dobe skutku viedol osobné motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť na činnosť vodiča a týmto svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Aj keď okresný súd správne a v súlade so zákonom obžalovaného K. G. uznal vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako sa uvádza vo výroku o vine napadnutého rozsudku, následne potom okresný súd pochybil pri ukladaní trestu obžalovanému, ako na to obžalovaný správne poukázal v odôvodnení odvolania. Nesprávny a nezákonný postup okresného súdu spočíval v tom, keď obžalovanému K. G. ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniam trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatným dňa 1.4.2016 a trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2016 zo dňa 8.11.2016, právoplatným dňa 13.2.2017, ktoré trestné rozkazy v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku okresným súdom v tejto veci už boli vo výrokoch o treste zrušené.

Z dôvodu uloženia nesprávneho a nezákonného trestu obžalovanému K. G. krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil v časti - vo výroku o treste a následne postupujúc na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému K. G..

Za účelom rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému K. G. krajský súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného doplnil dokazovanie prečítaním aktuálneho odpisu z registra trestov na obžalovaného, trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/23/2016 zo dňa 8.11.2016, právoplatného dňa 1.4.2016, trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/33/2016 zo dňa 4.11.2016, právoplatného dňa 25.9.2017, trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2016 zo dňa 8.11.2016, právoplatného dňa 13.2.2017, trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2017 zo dňa 29.12.2017, právoplatného dňa 1.10.2018, trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/143/2018 zo dňa 28.11.2018, právoplatného dňa 1.2.2019, ako aj oboznámením podstatného obsahu spisov Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/23/2016, sp.zn. 2T/33/2016, sp.zn. 1T/20/2016, sp. zn. 1T/20/2017, sp.zn. 1T/143/2018.

Obžalovaný K. G. skutok prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v tejto trestnej veci spáchal dňa 4.1.2016. Po spáchaní skutku má obžalovaný v odpise z registra trestov evidované nasledovné odsúdenia:

Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatným dňa 1.4.2016, bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (skutok zo dňa 30.3.2016) a podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz obžalovaný K. G. prevzal dňa 1.4.2016.

Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2016 zo dňa 8.11.2016, právoplatným dňa 13.2.2017, bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho

motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (skutok zo dňa 19.2.2016), pričom súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. OT/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatným dňa 1.4.2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz obžalovaný K. G. prevzal dňa 13.2.2017.

Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/33/2016 zo dňa 4.11.2016, právoplatným dňa 25.9.2017, bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (skutok zo dňa 15.2.2016) a bol mu podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trestným rozkazom bol vo výroku o vine a vo výroku o treste zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. OT/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatný dňa 1.4.2016. Trestný rozkaz obžalovaný K. G. prevzal dňa 13.2.2017.

Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2017 zo dňa 29.12.2017, právoplatným dňa 1.10.2018, bol obžalovaný K. G. uznaný vinným v bode 1) z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. (skutok zo dňa 26.12.2016), v bode 2) z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. (skutok zo dňa 1.5.2017), v bodoch 3), 4), 5), 6) z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (skutky zo dňa 25.5.2017, 26.5.2017, 6.6.2017, 29.7.2017), v bode 7) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. (skutok zo dňa 26.6.2017), v bode 8) z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. (skutok zo dňa 29.7.2017). Podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov a na jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol vo výroku o treste zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/33/2016 zo dňa 4.11.2016, právoplatný dňa 25.9.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov a na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz obžalovaný prevzal dňa 23.4.2018.

Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/143/2018 zo dňa 28.11.2018, právoplatným dňa 1.2.2019, bol obžalovaný K. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (skutky spáchané dňa 25.4.2018 a dňa 22.5.2018). Obžalovanému bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol vo výroku o treste zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2017 zo dňa 29.12.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a vo výroku o treste bol zrušený aj trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/33/2016 zo dňa 4.11.2016, právoplatným dňa 25.9.2017. Trestný rozkaz obžalovaný prevzal dňa 14.12.2018. Celý trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 11.1.2020.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému K. G. sa krajský súd v súlade so zásadami ukladania trestu vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti (u obžalovaného bola zistená príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov a príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. - obžalovaný bol odsúdený pre spáchanie trestného činu, poľahčujúca okolnosť u obžalovaného zistená nebola), ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného a zohľadniac uvedené obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31.7.2019, § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. (pri prevahe príťažujúcich okolností), § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu

odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený aj súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/43/2018 zo dňa 28.11.2018, právoplatný dňa 1.2.2019, trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2017 zo dňa 29.12.2017, právoplatný dňa 1.10.2018, trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2016 zo dňa 8.11.2016, právoplatný dňa 13.2.2017, trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/33/2016 zo dňa 4.11.2016, právoplatný dňa 25.9.2017, trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatný dňa 1.4.2016. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest za zákonný a spravodlivý a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti obžalovaným.

Krajský súd v danom prípade nezistil splnenie podmienok pre upustenie od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/43/2018 zo dňa 28.11.2018, právoplatným dňa 1.2.2019, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky. Postup podľa § 44 Tr. zák. pri ukladaní trestu obžalovanému vylučuje predchádzajúca kriminálna minulosť obžalovaného, závažnosť žalovanej trestnej činnosti v tejto trestnej veci, ktorú obžalovaný spáchal úmyselne.

V tejto trestnej veci odvolanie proti napadnutému rozsudku podal iba obžalovaný. Zmena napadnutého rozsudku vo výroku o treste týmto rozsudkom krajského súdu nie je v neprospech obžalovaného. Obžalovanému je týmto rozsudkom krajského súdu ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo výroku 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky. Vzhľadom na zápočet už vykonaného trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky z dôvodu ukladania súhrnného trestu, obžalovanému reálne zostáva vykonať trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Naproti tomu napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnást') mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vodiča na dobu 2 (dva) roky. Z dôvodu uloženia súhrnného trestu bol zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatný dňa 1.4.2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/20/2016 zo dňa 8.11.2016, právoplatný dňa 13.2.2017, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/23/2016 zo dňa 31.3.2016, právoplatným dňa 1.4.2016. Po započítaní trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov do uloženého súhrnného trestu odňatia slobody 17 mesiacov by obžalovaný bol pôvodne povinný reálne vykonať trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov. Preto aktuálne týmto rozsudkom krajského súdu obžalovanému uložený trest je pre obžalovaného priaznivejší (po započítaní už vykonaného trestu odňatia slobody má obžalovaný reálne vykonať trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov).

Na záver krajský súd poznamenáva, že aj keď obžalovaný spáchal prečin, v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív). Podľa tohto zákonného ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná. Osobitne prihliadnuc na to, že obžalovaný vykonával činnosť vodiča ovplyvnený návykovou látkou v množstve, ako sa uvádza vo výroku rozsudku a pod takýmto vplyvom návykovej látky vážnym spôsobom ako vodič motorového vozidla v meste ohrozoval iných účastníkov cestnej premávky na tak dôležitých hodnotách ako je ľudský život a zdravie, skutku sa dopustil úmyselným konaním, závažnosť obžalovaným spáchaného prečinu nemôže byť vyhodnotená ako nepatrná.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.